

Závěrečné stanovisko

zástupkyně veřejného ochránce práv ve věci záplavových území

A - Závěry šetření

Dne 20. 12. 2012 jsem vydala zprávu o šetření z vlastní iniciativy v souladu s ustanovením § 9 písm. d) zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv. Zahájené šetření se týkalo problematiky záplavových území (dále také „ZÚ“).

Zprávu jsem zaslala k vyjádření Ministerstvu životního prostředí (dále také „MŽP“), Ministerstvu zemědělství (dále také „MZem“), krajským úřadům a Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „MHMP“).

Ve zprávě jsem se zabývala několika problematickými okruhy vážícími se k záplavovým územím. Svá základní zjištění uvedená ve zprávě o šetření mohu shrnout následovně.

V činnosti státních úřadů na úseku vodního hospodářství byly shledány nedostatky spočívající zejména v opožděné aktualizaci již vyhlášených záplavových území a v nenaplnění usnesení vlády České republiky ze dne 23. května 2007, č. 562, kterým by schválen Plán hlavních povodí ČR (dále také „usnesení vlády z roku 2007“) ohledně vyhlásování záplavových území a jejich aktivních zón v územích.

Jako nevyhovující jsem shledala současnou definici aktivní zóny záplavového území (dále také „AZZÚ“) danou vyhláškou č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území. Poukázala jsem také na rozpor mezi vymezením AZZÚ ve jmenované vyhlášce a vodním zákonem¹ ve vazbě na území, ve kterém je AZZÚ vyhlášována.

Upozornila jsem na alarmující rozdíly mezi závaznými částmi plánů oblastí povodí v rámci jednoho kraje, které jsou příslušné úřady povinny respektovat, v důsledku čehož by mělo docházet k nejednotnému postupu státních orgánů v obdobných věcech.

Apelovala jsem na vodoprávní úřady, aby ve vhodných případech využívaly svého oprávnění uložit správci vodního toku předložení návrhu ZÚ a shledala jsem,

---

¹ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

že pokud dochází k vyhlášení ZÚ na krátkém úseku vodního toku, je třeba trvat na důsledném odůvodnění takového postupu.

Dospěla jsem rovněž k názoru, že modely pro stanovování ZÚ, které jsou dnes nezávazné, by bylo vhodné za účelem větší právní jistoty zakotvit v podobě podzákoného právního předpisu.

Zaobírala jsem se vhodností stanovování záplavových území formou opatření obecné povahy, účelovým vyjímáním staveb z navrhované AZZÚ a možnostmi krajských úřadů vypořádat se s připomínkami, které k návrhu záplavového území v průběhu vydávání OOP (dále také „OOP“) obdrží. Vyzvala jsem MŽP ke zvážení, zda nejsou, s ohledem na zjištěné nedostatky, dány důvody podrobit přezkumnému řízení opatření obecné povahy, které bylo přílohou mojí zprávy.

V neposlední řadě jsem se snažila svým šetřením poukázat také na nevhodnou metodu izolovaného hodnocení jednotlivých záměrů (staveb) postupně umísťovaných do záplavového území.

V podrobnostech odkazuji na text zprávy, kterou mají výše jmenované úřady k dispozici.

B - Vyjádření úřadů ke zprávě

Ke zprávě ze šetření ze dne 20. 12. 2012 jsem obdržela následující vyjádření.

Vyjádření	Označení v dalším textu	Obdrženo dne
ředitele Krajského úřadu Olomouckého kraje ²	„KÚ OLK“	15. 1. 2013
ředitele Krajského úřadu Jihomoravského kraje ³	„KÚ JHM“	15. 1. 2013
ředitelky Krajského úřadu Středočeského kraje ⁴	„KÚ STC“	15. 1. 2013
ředitelky Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ⁵	„KÚ HKK“	16. 1. 2013
ředitele Magistrátu hlavního města Prahy ⁶	„MHMP“	17. 1. 2013
ředitele Krajského úřadu Kraje Vysočina ⁷	„KÚ VYS“	18. 1. 2013
ředitele Krajského úřadu Pardubického kraje ⁸	„KÚ PAK“	21. 1. 2013
ředitele Krajského úřadu Karlovarského kraje ⁹	„KÚ KVK“	21. 1. 2013
ředitele Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ¹⁰	„KÚ MSK“	22. 1. 2013
vedoucího odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení vodního hospodářství Krajského úřadu Zlínského kraje ¹¹	„KÚ ZLK“	22. 1. 2013

² Čj. KUOK 838/2013.

³ Čj. JMK 143367/2012.

⁴ Čj. 003567/2013/KUSK.

⁵ Zn. 4/VZ/2013.

⁶ Čj. S-MHMP 822689/2012.

⁷ Čj. KUJI 2458/2013, OLVHZ 70/2013.

⁸ Čj. KrÚ 80786/2012.

⁹ Čj. 7/KU/13.

¹⁰ Čj. MSK 170233/2012.

ředitele Krajského úřadu Plzeňského kraje ¹²	„KÚ PLK“	23. 1. 2013
ředitele Krajského úřadu Jihočeského kraje ¹³	„KÚ JHC“	23. 1. 2013
ministra zemědělství ¹⁴	„MZem“	25. 1. 2013
vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Ústeckého kraje ¹⁵	„KÚ ULK“	1. 2. 2013
náměstkyně ministra - ředitele sekce technické ochrany ŽP ¹⁶	„MŽP“	11. 2. 2013
ředitele Krajského úřadu Libereckého kraje ¹⁷	„KÚ LBK“	26. 2. 2013

S ohledem na přehlednost závěrečného stanoviska jsou relevantní části vyjádření výše jmenovaných úřadů, na které je v následujícím textu odkazováno, uvedena v příloze č. 1 k tomuto stanovisku.

Informace a názory, které jsou v příloze č. 1 soustředěny, by mohly být přínosem ústředním orgánům státní správy při úpravě legislativy v dané oblasti, případně při koncipování metodických pokynů. Stejně tak mohou být vyjádření úřadů zdrojem podnětů a informací pro jednotlivé vodoprávní úřady.

C - Závěrečné stanovisko zástupkyně veřejného ochránce práv

Po obdržení vyjádření oslovených úřadů jsem nucena konstatovat, že po vydání mojí zprávy ze šetření ze dne 20. 12. 2013 úřady zjednaly nápravu pouze částečně.

V následujících bodech blíže zhodnotím postup dotčených úřadů v šetřené záležitosti v návaznosti na jejich vyjádření a informace, jaká opatření byla z jejich strany přijata. Jednotlivé body jsou uspořádány mírně odlišně, než jak byly uvedeny v mojí zprávě ze šetření, neboť v návaznosti na vyjádření úřadů některé body splynuly, případně se jevílo vhodnější pozměnit jejich pořadí.

1. Současný stav a vyhlásování záplavových území

Současný stav záplavových území a vyhlásování ZÚ a AZZÚ

Z vyjádření krajských úřadů je zřejmé, že postupně dochází ke zpracování návrhů na stanovení záplavových území, resp. jejich aktivních zón na tocích, pro které záplavové území doposud stanoveno nebylo, a záplavová území stanovená před účinností vodního zákona č. 254/2001 Sb. se rovněž průběžně nahrazují novými, a to včetně vymezení aktivní zóny, nebo dochází k aktualizaci záplavových území již stanovených. Postupně jsou tak odstraňovány nedostatky, na které jsem poukazovala ve zprávě ze šetření v souvislosti s nenaplňováním usnesení vlády

¹¹ Čj. KUZL 79096/2012.

¹² Zn. KŘE/1676/12.

¹³ Čj. KUJCK 18907/2012 OZZL/5.

¹⁴ Vyjádření čj. 233345/2012-MZE-15112.

¹⁵ Čj. 170899/ZPZ/2012/ZapIII/Ko.

¹⁶ Čj. 109 252/ENV/13.

¹⁷ Zn. KULK 12493/2013.

z roku 2007 ohledně vyhlášení záplavových území a jejich aktivních zón v územích a v souvislosti s neaktuálností vyhlášených ZÚ před účinností nyní platného vodního zákona.

MŽP ve svém vyjádření uvádí, že pokud se jedná o aktuální stav záplavových území, tak ministerstvo pouze vede evidenci stanovených záplavových území a jejich aktivních zón na základě poskytnutých podkladů vodoprávních úřadů dle ustanovení § 66 odst. 4 vodního zákona a zpřístupňuje ji v rámci Povodňového informačního systému. Podle názoru ministerstva jejich aktuálnost jak z pohledu územního rozvoje a protipovodňových opatření, tak aktuálnosti hydrologických dat musí posuzovat ten, kdo je stanovil. Dále MŽP konstatuje, že může kontrolovat aktuálnost záplavových území v rámci vrchního vodoprávního dozoru nebo v rámci konkrétního projektu nebo studie zadávaného ministerstvem pro danou oblast.

S výše uvedeným názorem MŽP, že aktuálnost ZÚ musí posuzovat ten, kdo je stanovil, se neztotožňuji. Naopak, i nadále setrvávám na svém názoru, že by ministerstvo jakožto ústřední orgán státní správy v oblasti ochrany před povodněmi [ustanovení § 108 odst. 3 písm. o) vodního zákona] mělo sledovat plnění cílů daných usnesením vlády z roku 2007 a vyhodnocovat informace o územích, kde jsou ZÚ a AZZÚ vyhlášena, a kde nikoli, případně kde vymezené ZÚ neodpovídá současnému stavu poznání a standardním hydrologickým údajům. Jsem názoru, že se jedná o výkon vrchního vodoprávního dozoru dle ustanovení § 111 vodního zákona. Ministerstvo podle citovaného ustanovení musí dozírat, jak vodoprávní úřady (krajské úřady nevyjímaje) provádějí ustanovení vodního zákona a předpisů podle něho vydaných. Aby mohlo ministerstvo dozorovat, jak krajské úřady plní své povinnosti ohledně záplavových území, je nutné, aby informace vedené v evidenci také vyhodnocovalo a vyvozovalo ze zjištěných skutečností patřičné důsledky. Vyhlášení ZÚ včetně AZZÚ je výkonem přenesené státní správy, proto dozor, vydávání metodických pokynů i koordinace výkonu této státní správy plně spadá do kompetence ústředního správního orgánu v dané oblasti, kterým je dle vodního zákona MŽP. Současně však dodávám, že za nynější situace, kdy by dle mně poskytnutých informací oblast státní správy ochrany před povodněmi a provoz Povodňového informačního systému měly být personálně zajišťovány pouze dvěma osobami, je reálné provádění vrchního vodoprávního dozoru nutně značně omezené.

Ze sdělení krajských úřadů je rovněž patrné, že ohledně vyhlášení ZÚ a AZZÚ krajské úřady úzce spolupracují s příslušnými správci povodí, a proto zásadně neaplikují ustanovení § 66 odst. 1 vodního zákona, které říká, že vodoprávní úřad může uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit návrh ZÚ v souladu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí. Správci významných vodních toků předkládají, dle vyjádření úřadů, zpracované dokumentace podle harmonogramu v rámci daných finančních prostředků.¹⁸ Správci významných vodních toků jsou Povodí, státní podniky, jejichž zakladatelem je Ministerstvo zemědělství.¹⁹

¹⁸ Srovnej k tomu vyjádření KÚ VYS, KÚ KVK, KÚ ULK.

¹⁹ Viz ustanovení § 48 odst. 1 vodního zákona a zákon č. 305/2000 Sb., o povodích, ve znění pozdějších předpisů.

KÚ LBK požádal Ministerstvo životního prostředí svým dopisem o stanovisko k uplatňování pravomoci k uložení povinnosti správci vodního toku zpracovat a předložit návrh ZÚ. Dne 11. 2. 2013 krajský úřad obdržel dopis Ministerstva životního prostředí čj. 1800/ENV/13, kde mu bylo v podstatě sděleno: „že není-li v Plánu oblasti povodí v tabulce „Záplavová území navrhovaná ke stanovení“ pro plánovací období 2010 - 2015 záplavové území konkrétního toku uvedeno, pak nelze uložit správci toku zpracování návrhu na jeho stanovení.“ Dle dopisu MŽP k dané problematice má krajský úřad: „ve II. plánovacím cyklu dle Rámcové směrnice uplatnit své požadavky do nyní připravovaných Plánů dílčích povodí (dále také „PDP“) v případech nutné aktualizace (tento termín použilo MŽP ve svém stanovisku) u již stanovených záplavových území (dále také „ZÚ“), a to ať už z důvodu použití chybného mapového podkladu ZABAGED, aktualizace hydrologických dat jako vstupních údajů pro vymezení ZÚ, realizovaných protipovodňových opatření atd. Výše uvedený postup je, podle stanoviska MŽP, jediným postupem, jak lze uložit správci povodí zpracovat návrh na stanovení záplavového území v souladu se zněním ustanovení § 66 odst. 1 vodního zákona. A protože došlo ve většině případů ke změně hydrologických údajů, je potřeba do PDP dostat tento problém, aby se dala „opravit“ chybná vymezení záplavových území podél významných vodních toků v zastavěných územích, na zastavitelných plochách, popř. v dalších územích za účelem určení rozsahu potenciálně ohrožených území.“

Ztotožňuji se s názorem KÚ LBK, že stanovisko MŽP v podstatě znamená, že se všechna záplavová území musí uvést do PDP, tak aby bylo možné v dalším období správcům toků uložit v případě zjištění chyb nebo změn v území předložení a zpracování návrhu ZÚ včetně AZZÚ.

Smyslem vyhlášení ZÚ a AZZÚ je předcházení budoucím škodám na zdraví, životech, majetku osob a životním prostředí. Vyhlášení ZÚ a AZZÚ je preventivním nástrojem, který efektivně takovýmto škodám zabraňuje. Vodní zákon však nestanoví lhůtu pro podání návrhu na stanovení záplavového území správcem vodního toku. Vzhledem k závažnosti tohoto preventivního opatření by však mělo být splnění této povinnosti ze strany správce vodního toku bezodkladné (ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu).²⁰ Považuji proto za poněkud nešťastné, že proto, aby mohla být správci toku uložena povinnost zpracování a předložení návrhu ZÚ, musí být tato možnost zahrnuta do plánů dílčích povodí, k jejichž aktualizaci dochází jednou za šest let ode dne jejich schválení. V případě nenadálé povodně by bylo žádoucí aktualizovat ZÚ a AZZÚ již několik let po povodni. Jestliže správce vodního toku sám nepodá návrh na aktualizaci stanoveného ZÚ a jestliže není v plánu dílčího povodí stanovena možnost uložit správci předložení návrhu ZÚ, musí podle názoru MŽP vodoprávní úřad vyčkat aktualizace plánu dílčího povodí (tedy např. dalších šest let), aby mohl v následujícím období správci tuto povinnost uložit. Výklad ustanovení § 66 odst. 1 vodního zákona by byl z jazykového pohledu takto možný. Důvodová zpráva k vodnímu zákonu neposkytuje odpověď na otázku, jaký úmysl měl zákonodárce při tvorbě citovaného ustanovení. Osobně

---

²⁰ HORÁČEK, Zdeněk, KRÁL, Miroslav, STRNAD, Zdeněk, VYTEJČKOVÁ, Veronika. *Vodní zákon č. 254/2001 Sb.: po novele zákonem č. 150/2010 Sb., účinné od 1. 8. 2010 s komentářem*. Praha: Sondy, 2011, 423 s. ISBN 9788086846392. S. 221.

se domnívám, že je možné předmětné ustanovení vodního zákona vykládat i tak, že v plánu dílčího povodí nemusí být záplavové území přímo navrženo ke stanovení pro to, aby mohl vodoprávní úřad uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit ve lhůtě návrh ZÚ. Předmětné ustanovení je, podle mého názoru, nutné v souladu s cílem zákona, kterým je zajištění efektivní preventivní protipovodňové ochrany, vykládat tak, že uložení povinnosti zpracovat a přeložit návrh ZÚ sice nesmí být v rozporu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí, s jejich rámcovým vymezením, ale stejně tak nemusí být přímo součástí Ministerstvem životního prostředí citované tabulky. Oprávnění k takovému striktnímu výkladu ze strany MŽP nelze z platné legislativy přímo dovodit. Navíc jej shledávám z časového hlediska v hrubém nesouladu s cíli protipovodňové ochrany definovanými zejména v Plánu hlavních povodí ČR. Jestliže na výše uvedeném výkladu MŽP trvá, potom by mělo v rámci svých oprávnění zajistit, aby ta území, kde je nutné ZÚ ještě stanovit, případně jej aktualizovat, byla uvedena v plánech dílčích povodí takovým způsobem, aby měl vodoprávní úřad v případě nedostatečného postupu správce vodního toku „otevřenou cestu“ k rozhodnutí o uložení povinnosti zpracovat a předložit ve stanovené lhůtě návrh ZÚ.

KÚ HKK ve svém sdělení píše, že navíc oproti požadavku platných předpisů požádal krajský úřad správce významných vodních toků na území Královéhradeckého kraje, aby záplavová území vymezoval v celé délce a nejen v zastavěném území nebo v území územním plánem určeném k zástavbě. K uvedenému požadavku správce toku ochotně přistoupil. Tato věc se jeví krajskému úřadu jako velice smysluplná a praktická. Nemusí tak při každé změně územního plánu docházet k novému vyhlášení záplavových území a další věcí je, že i území mimo intravilán obce jsou využívána např. pro rekreaci (letní tábory), pro doplňkové stavby v zemědělství apod. Výše uvedenou aktivitu krajských úřadů velmi vítám.

Definice AZZÚ

MŽP ve svém vyjádření uvádí, že pokud se jedná o vyhlášku č. 236/2002 Sb. o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území, předpokládá její aktualizaci na základě získaných podnětů v roce 2013. V této souvislosti tedy věřím, že definice AZZÚ, jež je uvedena v prováděcí vyhlášce a kterou shledávám jako nevyhovující (zejména se neztotožňuji s tím, že AZZÚ je území, které při povodni odvádí rozhodující část průtoku, a tak bezprostředně ohrožuje život, zdraví a majetek lidí), bude změněna.

Na definici AZZÚ uvedené ve vyhlášce č. 236/2002 Sb. navazuje také ustanovení § 4 odst. 3 dané vyhlášky. V tomto ustanovení je povinnost stanovování AZZÚ v rozporu s platným zněním vodního zákona nevhodně zúžena pouze na území zastavěné či zastavitelné podle územního plánu obce. I v tomto směru tedy aktualizaci vyhlášky shledávám jako nutnou.

KÚ JHC ve svém vyjádření uvádí, že na str. 7 zprávy ze šetření je uvedeno, že AZZÚ se vymezuje v zastavěných územích obcí a v územích určených k zástavbě a že správně v souladu s ustanovením § 66 odst. 2 vodního zákona by mělo být uvedeno, že AZZÚ se vymezuje v zastavěných územích, v zastavěných plochách

podle územně-plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích. Uvedený odstavec ve zprávě ze šetření cílí právě na problematiku nejednotnosti vodního zákona a prováděcí vyhlášky č. 236/2002 Sb. ohledně vyhlášení AZZÚ. Zatímco vodní zákon říká, že aktivní zónu je možné vyhlásit podle potřeby i v dalších územích než jen v zastavěném či zastavitelném území, vyhláška určuje, že AZZÚ se vymezí v zastavěných územích obcí a v územích určených k zástavbě pro průtoky odpovídající příslušné technické normě, které se vyskytují při přirozené povodni s periodicitou 100 let. AZZÚ tedy musí být za podmínek daných vyhláškou součástí návrhu na stanovení ZÚ jen v případech, kdy je stanovována pro zastavěná území obcí a v územích určených k zástavbě. Ustanovení uvedené ve vyhlášce je tedy zužující.

Ve zprávě ze šetření jsem uvedla, že je k diskuzi také skutečnost, že ačkoli cílem úpravy je, aby se v AZZÚ nacházelo jen minimum nezbytných staveb, přesto zákon počítá s jejich trvalou údržbou. Platná právní úprava (stavební zákon²¹ a vodní zákon²²) předpokládá a umožňuje údržbu staveb i v AZZÚ. Stále však zastávám názor, že v AZZÚ by mělo být umístěno co nejméně staveb, protože jsou ve zvýšené míře ohrožovány povodní, což vyplývá také ze samostatné definice AZZÚ. Souhlasím však s tím, že by neumožnění údržby staveb v AZZÚ mohlo být chápáno jako neúměrný zásah do práv vlastníků těchto staveb. Ráda bych však upozornila, že faktický stav možného ohrožení zdraví, života a majetku při užívání těchto staveb v AZZÚ trvá.

Rozpornost plánů povodí

Pouze některé krajské úřady se vyjádřily k rozpornosti závazných částí plánů povodí pro území jednoho kraje. Některé krajské úřady, v jejichž nařízeních, resp. závazných částech plánů oblastí povodí v kapitole „Správné postupy ochrany před povodněmi a negativními účinky sucha“, lze rozpornost konstatovat,²³ na zprávu ze šetření nereagovaly.

KÚ VYS ve svém vyjádření uvedl, že v nařízení Kraje Vysočina ze dne 4. 5. 2010 se zásadní rozdíly mezi závaznými částmi plánů oblastí povodí v rámci kraje nevyskytují. S tímto názorem se však neztotožňuji. V závazné části Plánu oblasti povodí Dyje pro území Kraje Vysočina jsou mezi správnými postupy k dosažení cílů v oblasti ochrany před povodněmi a negativními účinky sucha v oblasti povodí Dyje uvedena podrobnější, omezující pravidla pro umístování staveb v ZÚ a pro omezení v AZZÚ²⁴ než v ostatních třech závazných částech plánů oblastí povodí (Horní Vltavy, Dolní Vltavy, Horního a středního Labe) pro území Kraje Vysočina (viz příloha č. 2 tohoto stanoviska).

---

²¹ Ustanovení § 154 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

²² Ustanovení § 67 odst. 1 vodního zákona in fine.

²³ Viz např. JHC, OLK.

²⁴ Blíže viz nařízení Kraje Vysočina č. 2/2010, kterým se vydává závazná část Plánu oblasti povodí Horní Vltavy pro území Kraje Vysočina, závazná část Plánu oblasti povodí Dolní Vltavy pro území Kraje Vysočina, závazná část Plánu oblasti povodí Horního a středního Labe pro území Kraje Vysočina a závazná část Plánu oblasti povodí Dyje pro území Kraje Vysočina.

Správní orgány rozhodující či zapojené do procesu povolování stavby v záplavovém území musí dodržovat různé závazné části plánů oblastí povodí podle toho, do kterého území je stavba situována. Na území jednoho kraje tak může docházet k nejednotnému postupu správních orgánů v obdobných věcech v závislosti na tom, jakou závaznou částí plánu oblasti povodí se budou při své činnosti řídit. Nejednotnost postupu správních orgánů v obdobných věcech je přitom v příkrém rozporu se zásadou správního práva „postupovat v obdobných věcech stejně“.

KÚ PAK ve svém sdělení uvedl, že Rada Pardubického kraje v roce 2010 vydala svými nařízeními závazné části Plánu oblasti povodí Horního a středního Labe, Plánu oblasti povodí Dyje a Plánu oblasti povodí Moravy. Dále píše, že nařízení mají ve své části „Správné postupy v oblasti ochrany před povodněmi a negativním účinkem sucha“ obsaženy obdobné postupy pro posuzování stávajících staveb v ZÚ či umístování nových staveb do ZÚ. I v tomto případě se s názorem krajského úřadu neztotožňuji. V jednotlivých závazných částech plánů oblastí povodí lze nalézt obdobná rozdílná ustanovení týkající se umístování staveb v ZÚ a AZZÚ (viz příloha č. 3 k tomuto stanovisku)²⁵ jako v případě Kraje Vysočina. Důsledkem této skutečnosti může být opět porušování již výše zmíněné zásady postupovat v obdobných věcech stejně.

Stanovení ZÚ na krátkém úseku vodního toku

Z vyjádření úřadů je zřejmé, že se krajské úřady s problematikou stanovování ZÚ na krátkém úseku vodního toku nesetkávají se stejnou četností a že jejich postup není v tomto směru jednotný, ačkoli podle zásady předvídatelnosti postupu veřejné správy by tomu tak být mělo.

Jsem názoru, že by MŽP jako jeden z ústředních orgánů státu v oblasti vod mělo vydat metodiku, jakým způsobem by měly krajské úřady postupovat, jestliže je jim předložen návrh na stanovení ZÚ na krátkém úseku vodního toku. Přikláním se ke konstatování MŽP vyjádřenému ve zprávě ze šetření, že ZÚ a AZZÚ by mělo být stanovováno na delším úseku toku nebo aby bylo území z hlediska možnosti povodně současně posouzeno kontinuálně v delším úseku podél toku, a ne pouze z lokálního hlediska. Jakákoli změna ZÚ a AZZÚ by vždy měla být pečlivě odůvodněna, např. výstavbou protipovodňového opatření v místě, čímž dojde ke změně ZÚ a AZZÚ.

Ve zprávě ze šetření jsem dotčeným úřadům položila otázku, zda návrhy na změnu ZÚ podávají také jiné osoby než správci vodních toků. KÚ PLK ve svém vyjádření uvedl, že obdržel 5 písemných návrhů na stanovení ZÚ i od jiných osob, než je správce toku. Jednalo o požadavky na úpravu již stanoveného ZÚ (resp. úpravu AZZÚ), v některých případech doložené i znaleckým posudkem soudního znalce v oboru vodního hospodářství. Tyto návrhy byly vesměs podány v rádech týdnů, max. měsíců, po účinnosti opatření obecné povahy, jehož návrh byl

---

²⁵ Blíže viz nařízení Pardubického kraje č. 1/2010, kterým se vydává závazná část Plánu oblasti povodí Horního a středního Labe, nařízení Pardubického kraje č. 2/2010, kterým se vydává závazná část Plánu oblasti povodí Moravy, nařízení Pardubického kraje č. 3/2010, kterým se vydává závazná část Plánu oblasti povodí Dyje.

předtím v souladu se správním řádem zveřejněn a projednán. Návrhy ani v jednom případě nesplňovaly náležitosti vyhlášky č. 236/2002 Sb. a KÚ PLK podatelům sdělil, že jejich podání není návrhem ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 vodního zákona, na jehož základě by bylo možné stanovit změnu záplavového území nebo uložit správci toku povinnost zpracování a předložení takového návrhu.

Forma stanovení ZÚ a podávání připomínek k návrhu ZÚ

Na základě vyjádření jednotlivých krajských úřadů se jeví, že vyhlásování ZÚ a AZZÚ formou opatření obecné povahy je procesem zdoluhavějším a administrativně náročnějším než předchozí forma stanovení, ale z hlediska ochrany práv dotčených osob je formou vhodnější. Pouze ojediněle se objevil opačný názor, tedy že předchozí forma stanovení ZÚ byla příhodnější.

Z obsahu vyjádření vyplynulo, že se lze v praxi setkat i s případy, kdy jsou návrhy OOP ve věci stanovování záplavových území nad rámec zákona vyvěšovány i na úředních deskách příslušných stavebních úřadů a vodoprávních úřadů (vedle jmenovaných úřadů se o tak o navrženém záplavovém území okamžitě dozví i širší veřejnost). Rovněž se lze setkat i s tím, že předkladatel návrhu ZÚ k žádosti o vyhlášení záplavového území předkládá mapy se zákresem záplavového území v měřítku 1:5000 (vyhláškou předepsaný mapový podklad 1:10 000), což umožní přesnější identifikaci záplavové hranice v terénu. Takovýto postup považuji za velmi pozitivní a souladný s principy dobré správy.

Ze šetření vyplynulo, že krajské úřady připomínky osob k návrhu ZÚ konzultují s navrhovatelem. Tento postup se mi jeví s ohledem na potřebné programové vybavení a nutné odborné znalosti v dané oblasti jako případný.

Připomínky soukromých vlastníků a územních samospráv k ZÚ a AZZÚ se v řadě případů týkají také z hlediska zákonných kritérií nedůvodného vyjímání pozemků a staveb ze ZÚ a AZZÚ. Vypořádání takovýchto připomínek kladným způsobem považuji za nepřijatelné. Krajský úřad může na základě konzultace s navrhovatelem vyhovět pouze takovým připomínkám, které se týkají verifikace vstupních dat (geomorfologické podmínky, nové objekty apod.) nebo zjevné nesprávnosti technických údajů.

Krajský úřad nemá odborné předpoklady pro to, aby mohl sám vyhodnotit správnost podkladů předložených správcem toku a připomínky k návrhu vznesené. Je proto nezbytné, aby si od správce vždy vyžádal exaktní a transparentní podklady, na základě kterých vydá OOP s řádným odůvodněním vypořádání připomínek týkajících se verifikace vstupních dat.

Ve vyjádření krajských úřadů se objevil také názor, aby bylo současné znění vyhlášky č. 236/2002 Sb., o způsobu a rozsahu návrhu a stanovování záplavových území, doplněno o procesní záležitost, aby správci vodních toků, než předloží návrh záplavového území příslušnému vodoprávnímu úřadu, rozsah záplavového území projednali s obcemi, jejichž území se nově stanovované záplavové území bude dotýkat. Předcházelo by se tak zbytečnému přehazování návrhu záplavového území

mezi předkladatelem, vodoprávním úřadem a obcí. Uvedený názor dávám MŽP ke zvážení.

V příloze zprávy ze šetření jsem uvedla také příklad nesprávné praxe²⁶ z oblasti stanovování ZÚ a AZZÚ. KÚ OLK uvedl, že Ministerstvo životního prostředí jako nadřízený orgán příslušný k přezkumu vydaných opatření obecné povahy neshledalo důvody pro zahájení přezkumného řízení v této věci. Závěrem sdělení MŽP čj. 56814/ENV/12, 1211/570/12, ze dne 29. 6. 2012, bylo, že opatření obecné povahy, kterým bylo v daném případě stanoveno záplavové území vodního toku Bečva a současně vymezena jeho aktivní zóna, není opatřením nezákonným. MŽP se k případu nesprávné praxe (stanovení ZÚ na toku Bečvě) nevyjádřilo.

Souběh návrhu ZÚ a územního či stavebního řízení

Ve zprávě ze šetření jsem nastínila také problém, s nímž jsem se při své činnosti setkala a na který by taktéž měla být zaměřena pozornost příslušných úřadů. Jedná se o praxi úřadů v případech, kdy souběžně probíhá územní či stavební řízení a vydávání opatření obecné povahy o vyhlášení ZÚ či AZZÚ. Správní orgány postrádají vedení, jakým způsobem mají v takových situacích postupovat.

Součástí dané problematiky je i otázka, zda v takovýchto případech mohou správní orgány, které se podílejí na povolovacím procesu umístění či provedení stavby, při své činnosti již vycházet z návrhu ZÚ, resp. AZZÚ, podle ustanovení § 66 odst. 5 vodního zákona. MŽP se k problematice aplikace ustanovení § 66 odst. 5 vodního zákona ani postupu správních orgánů v takových případech nevyjádřilo.

2. Neexistence závazné metodiky pro stanovení aktivní zóny záplavového území

Závaznost metodiky

Převážná většina krajských úřadů souhlasí se závěrem, že Metodiku stanovení aktivní zóny záplavového území (dále také „metodika“) je třeba zakotvit do podzákonného právního předpisu. Některé krajské úřady vyjádřily i potřebu aktualizace této metodiky. V případě zahájení procesu aktualizace metodiky by některé úřady uvítaly možnost zapojit se do tohoto procesu v připomínkovém řízení.

MZem uvedlo, že současná definice aktivní zóny záplavového území v právních předpisech je problematická především proto, že není stanoven závazný postup jejího výpočtu v legislativě a správci vodních toků vycházejí jen ze zmíněné nezávazné „Metodiky stanovení aktivní zóny záplavového území“ z roku 2005. MZem dále uvedlo, že „zezávaznění“ matematických modelů použitelných pro návrh záplavového území a aktivní zóny záplavového území je nezbytné, ale je nutné tento

---

²⁶ Jednalo se o opatření obecné povahy vydané Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 5. září 2011 pod čj. KUOK 93802/201, kterým se stanoví záplavové území významného vodního toku Bečva v km 0, 000 - 53, 960 (od soutoku s Moravou po hranici Zlínského kraje - tj. na území Olomouckého kraje) - aktualizace záplavového území a stanovení jeho aktivní zóny.

matematický model důkladně definovat, zejména z hlediska dostupných vstupních údajů. MZem přislíbilo, že po implementaci tzv. povodňové směrnice 2007/60/ES, která obsahuje hodnocení rizik a mapy rizik, bude aktivně iniciovat úpravu definice aktivní zóny záplavového území se zohledněním prvků rizika. Tato aktualizovaná definice by měla být promítnuta do novely vodního zákona a novely vyhlášky č. 236/2002 Sb. Ve spolupráci s Ministerstvem životního prostředí je Ministerstvo zemědělství připraveno zajistit aktualizaci Metodiky stanovení aktivní zóny záplavového území, která bude plně odpovídat současnému stavu technologického poznání s jednotným přístupem v celé České republice.

Pojem „pasivní zóna záplavového území“

Ne všechny úřady se k problematice užívání pojmu „pasivní zóna záplavového území“ v OOP vyjádřily. Užívání tohoto pojmu již bylo ze strany Ministerstva životního prostředí řešeno metodickým pokynem vedoucím odborů životního prostředí podřízeným úřadům. Nadále setrávám na svém názoru, že je nepřipustné v OOP užívat spojení obdobného významu jako „pasivní zóna ZÚ“. Jedná se např. o spojení typu „*Plochy stávajících staveb a novostaveb, které doposud nejsou zachyceny v mapovém podkladu, a stavby, na které bylo vydáno územní rozhodnutí před termínem stanovení AZZÚ, jsou považovány za plochy mimo aktivní zónu záplavového území*“, které fakticky znamená, že dané stavby jsou vyňaty z AZZÚ. Vodní zákon, resp. vyhláška č. 236/2002 Sb., žádné výjimky nepřipouští. Užívání takového spojení považuji za chybné. Pokud se objeví případ, kdy tomu tak bude, měla by být zajištěna náprava, případně i ze strany MŽP jako orgánu, které vykonává vrchní vodoprávní dozor.

3. Neexistence závazné metodiky pro hodnocení vlivu záměru stavby (v režimu ustanovení § 17 zákona o vodách)

Jsem ve shodě s tvrzením úřadů, že umístování staveb v záplavových územích by mělo být řešeno již v rámci územního plánování. Ne vždy k tomu však dojde a objevují se i situace, kdy je záplavové území nově stanoveno či změněno a aktualizace územního plánu obce nastává až se zpožděním.

Z vyjádření krajských úřadů vyplynulo, že některé krajské úřady nevylučují, aby si vodoprávní úřady vyžádaly za účelem udělení souhlasu podle ustanovení § 17 vodního zákona vyhodnocení vlivu každé nové stavby na změnu odtokových poměrů v území již zastavěném se zohledněním změn odtokových poměrů, které již nastaly v důsledku realizace předchozí jednotlivé zástavby.

Rovněž se objevuje i názor, že odborné stanovisko správce vodního toku, které žadatel o vydání souhlasu k žádosti přikládá nebo jež si může vodoprávní úřad si za účelem udělení souhlasu na základě ustanovení § 54 vodního zákona vyžádat, je podkladem, které vodoprávnímu úřadu umožní posouzení jednotlivého záměru v širších souvislostech delšího úseku vodního toku. Takovýto postup však předpokládá, aby byl postup příslušného správce vodního toku kontinuální, tzn., aby byla stanoviska obsahově shodná, pokud nedojde ke změně poměrů v dané oblasti. Bylo by příhodné, aby Ministerstvo zemědělství vytvořilo metodiku nebo jiným

způsobem zajistilo jednotnost a správný postup pracovníků příslušného povodí při vydávání stanoviska podle ustanovení § 54 vodního zákona, tedy zejména které skutečnosti by měly být při vydávání stanoviska vzaty do úvahy.

Celkové shrnutí

Na úvod bych chtěla konstatovat, že velmi oceňuji snahu MŽP, MZem, MHMP a krajských úřadů o zkvalitnění procesu stanovování záplavových území a jeho aktivních zón.

Nadále však setrvávám na svém názoru vyjádřeném již ve zprávě ze šetření, že se v oblasti vyhlášení ZÚ a AZZÚ projevují nedostatky spočívající v opožděné aktualizaci již vyhlášených ZÚ a AZZÚ, případně v tom, že na některých významných vodních tocích záplavová území vůbec vyhlášená nejsou (blíže viz moje zpráva ze šetření). Současný stav ohledně aktualizace a vyhlášení ZÚ a jejich aktivních zón nepovažuji za uspokojivý. Přitom není zcela zřejmé, kdo vyhlášení záplavových území a jejich aktivních zón koordinuje a řídí. Mezi jednotlivými kraji existují rozdíly v tom, do jaké míry je usnesení vlády z roku 2007 naplněno či naplňováno. Jeví se, že tyto rozdíly vznikly a vznikají v návaznosti na poskytnuté finanční prostředky pro správce povodí a jejich činnost, v rámci které samy podle harmonogramu předkládají nové návrhy záplavového území či jeho změnu. Jestliže nedostatky ohledně změny či stanovování ZÚ vyplývají z nedostatku finančních prostředků, očekávám v tomto směru ze strany ústředních orgánů vhodnější nastavení pravidel pro poskytování financí správcům vodních toků, tak aby nedocházelo k markantním rozdílům mezi jednotlivými kraji ve vazbě na vyhlášení a aktualizování ZÚ a AZZÚ.

Při své činnosti jsem se v řadě případů setkala s tím, že v procesu výkonu veřejné správy chybí koncový prvek, který, dle mého názoru, spočívá v kontrole či dozoru nad činností veřejné správy. Musím konstatovat, že tento koncový prvek postrádám i v oblasti ochrany před povodněmi. MŽP je podle vodního zákona povinno provádět vrchní státní dozor v této oblasti, což však, dle mého názoru, není dost dobře možné, pokud „pouze“ eviduje vyhlášená ZÚ a AZZÚ bez toho, aniž by byla tato data blíže sledována a vyhodnocována. Pokud by docházelo k vyhodnocování získaných dat, bylo by možné činnost krajských úřadů dozorovat i ve vazbě na problematiku stanovování ZÚ na krátkém úseku vodního toku nebo aplikaci ustanovení § 66 odst. 1 vodního zákona, které říká, že vodoprávní úřad může uložit správci vodního toku povinnost zpracovat a předložit návrh ZÚ v souladu s plány hlavních povodí a s plány oblastí povodí. S ohledem na výše uvedené skutečnosti shledávám, že MŽP v tomto směru neučinilo na základě mého zprávy ze šetření dostatečná opatření k nápravě.

MŽP mi sdělilo, že vyhláška č. 236/2002 Sb. bude aktualizována na základě získaných podnětů. Nebylo však v tomto směru konkrétnější. Mohu pouze předpokládat, že se bude při aktualizaci vyhlášky zabírat také definicí AZZÚ a zakotvením Metodiky stanovení aktivní zóny záplavového území do této vyhlášky. Pokud by tomu tak v budoucnu skutečně bylo, považovala bych provedená opatření

k nápravě ohledně výše uvedeného bodu za dostatečná. S ohledem na neurčitost sdělení MŽP však toto v tuto chvíli konstatovat jednoznačně nemohu.

Ze šetření vyplynulo, že v některých případech existují mezi jednotlivými závaznými částmi plánů oblastí povodí v rámci jednoho kraje neodůvodněné rozpory, které mají přímý vliv na rozhodovací činnost a jiné postupy správních orgánů, protože závazné části plánů jsou pro správní orgány závazné a musí se jimi řídit. V rámci jednoho kraje tak správní orgány postupují v obdobných věcech rozdílně, což je v rozporu se zásadou správního práva „postupovat v obdobných věcech stejným způsobem“. Tato skutečnost přináší také právní nejistotu pro obyvatele daného kraje. Rozpory v závazných částech plánů je nutné odstranit, aby v daném území nebyly nastaveny rozdílné standardy pro umístování a provádění staveb v záplavových územích.

Ze šetření dále vyplynulo, že je nutné, aby MŽP jako jeden z ústředních orgánů v oblasti vod metodicky vedlo krajské úřady v případech, kdy je jim předložen návrh na stanovení ZÚ na krátkém úseku vodního toku. Jsem názoru, že ZÚ a AZZÚ by měla být stanovována na delším úseku toku nebo aby bylo území z hlediska možnosti povodně posouzeno kontinuálně v delší části podél toku, a ne pouze z lokálního hlediska. Pokud ke stanovení ZÚ či AZZÚ dojde na krátkém úseku vodního toku, je třeba trvat na řádném odůvodnění takového postupu.

Jeví se, že krajské úřady nemají se stanovováním ZÚ a AZZÚ formou opatření obecné povahy větších problémů. V tomto směru tedy není nutné uvažovat o případné změně právní úpravy.

Poněkud obtížnější se v praxi jeví vypořádání připomínek podaných v rámci procesu vydávání OOP. Z důvodu nezbytného programového vybavení a potřebné odbornosti v dané oblasti musí krajský úřad konzultovat a vyžádat si podklady k vypořádání připomínek od navrhovatele ZÚ. Takovýto postup shledávám jako možný. Za jediné relevantní připomínky, kterým je možné případně vyhovět, však považuji pouze připomínky ohledně verifikace a upřesnění vstupních údajů pro stanovení ZÚ a AZZÚ.

Nadále setrvávám na svém názoru, že části OOP, vydané Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 5. září 2011 pod čj. KUOK 93802/201, *kterým se stanoví záplavové území významného vodního toku Bečva v km 0, 000 - 53, 960 (od soutoku s Moravou po hranici Zlínského kraje - tj. na území Olomouckého kraje) - aktualizace záplavového území a stanovení jeho aktivní zóny*), jež jsem uvedla v příloze zprávy ze šetření jako příklad nesprávné praxe, se vyznačují nezákonností. Zejména se jedná o body z výrokové části OOP vztahující se k aktivní zóně záplavového území, které jsou, dle mého názoru, v rozporu s ustanovením § 67 odst. 2 vodního zákona (blíže viz příloha zprávy ze šetření).

Správní orgány postrádají metodické vedení v situacích, kdy souběžně probíhá územní či stavební řízení a vydávání opatření obecné povahy o vyhlášení ZÚ. Očekávám pro takovéto situace ze strany MŽP ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj vydání metodického pokynu ohledně podkladů, ze kterých mohou

vodoprávní úřady a orgány územního plánování při své činnosti vycházet. Zejména se mi jedná o jednoznačný pokyn, zda mohou, či nemohou tyto úřady při své činnosti vycházet také z návrhu ZÚ a jeho aktivní zóny, který správce toku předložil ke stanovení krajskému úřadu. Ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj očekávám vydání metodiky zabývající se tím, jak mají postupovat stavební úřady, které vydávají územní rozhodnutí či stavební povolení v době, kdy byl krajskému úřadu předložen návrh na stanovení či změnu ZÚ či AZZÚ.

Ministerstvo zemědělství uvádí, že je připraveno zajistit aktualizaci Metodiky stanovení aktivní zóny záplavového území po implementaci tzv. povodňové směrnice 2007/60/ES. Časový horizont, ve kterém by mělo k aktualizaci metodiky dojít, je tak značně nekonkrétní. S takto obecně konstatovaným sdělením se nemohu ztotožnit. V návaznosti na časovou neurčitost provedení opatření k nápravě spočívající v aktualizaci metodiky musím uvést, že toto opatření k nápravě nepovažuji za dostatečné.

Nadále setrvávám na svém názoru, že je nepřijatelné v OOP užívat spojení obdobného významu jako „pasivní zóna ZÚ“, která fakticky znamenají, že jsou určité stavby vyňaty z AZZÚ. Jedná se např. o spojení typu: *„Plochy stávajících staveb a novostaveb, které doposud nejsou zachyceny v mapovém podkladu, a stavby, na které bylo vydáno územní rozhodnutí před termínem stanovení AZZÚ, jsou považovány za plochy mimo aktivní zónu záplavového území.“* Vodní zákon, resp. vyhláška č. 236/2002 Sb., žádné výjimky nepřipouští. Užívání takového spojení považuji za chybné. Pokud se objeví případ, kdy takové spojení bude v OOP užito, měla by být zajištěna náprava, případně i ze strany MŽP jako orgánu, který vykonává vrchní vodoprávní dozor.

Souhlasím s tvrzeními úřadů, že zástavbu v záplavových územích je třeba primárně řešit v rámci územního plánování obce. Někdy však může dojít k tomu, že je rozsah záplavového území opatřeními obecné povahy změněn a již nemusí korespondovat s podobou a obsahem územního plánu. Právě v takových případech se musí se zamýšleným záměrem v ZÚ vypořádat vodoprávní úřad v rámci vydávání souhlasu podle ustanovení § 17 vodního zákona. Ze strany MŽP očekávám vydání metodického pokynu upravujícího postup (oprávnění a povinnosti) vodoprávních úřadů při vydávání souhlasu dle ustanovení § 17 vodního zákona, zejména ve vztahu k podkladům, na základě kterých je možné souhlas vydat. Jedním z takovýchto podkladů může být podle vyjádření získaných v průběhu šetření také stanovisko podle ustanovení § 54 vodního zákona. V návaznosti na to očekávám ze strany MZem zajištění jednotného a správného postupu pracovníků příslušného povodí při vydávání stanoviska podle ustanovení § 54 vodního zákona s poukázáním na skutečnosti, které by měli tyto pracovníci při vydávání stanoviska vzít v úvahu.

D - Opatření k nápravě

Z výše uvedeného je patrné, že jsem shledala opatření k nápravě ve věci záplavových území jako nedostatečná. V souladu s ustanovením § 19 zákona

o veřejném ochránci práv proto navrhuji provést další opatření k nápravě, která vycházejí z právního hodnocení uvedeného výše.

Ministerstvu životního prostředí navrhuji provést následující opatření k nápravě:

1. V rámci vrchního vodoprávního dozoru v oblasti ochrany před povodněmi sledovat a provádět vyhodnocení dat v evidenci záplavových území a jejich aktivních zón. V případě zjištěných nedostatků činit příslušná opatření k jejich odstranění.
V rámci vrchního vodoprávního dozoru sledovat užívání pojmu „pasivní zóna ZÚ“ v OOP, případně jiných spojení obdobného významu, která považují za nepřipustná. Pokud se objeví případ, kdy tato spojení budou v OOP užitá, musí být zajištěna náprava, případně i ze strany MŽP jako orgánu, který vykonává vrchní vodoprávní dozor.
2. Vydat metodický pokyn:
  - ohledně postupu vodoprávních úřadů v případech, kdy je jim předložen návrh na stanovení ZÚ na krátkém úseku vodního toku,
  - pro vodoprávní úřady a v součinnosti s Ministerstvem pro místní rozvoj také pro orgány územního plánování a stavební úřady ohledně jejich postupu v situaci, kdy souběžně probíhá územní či stavební řízení a vydávání opatření obecné povahy o vyhlášení ZÚ a k aplikaci ustanovení § 66 odst. 5 vodního zákona (zda mohou, či nemohou tyto úřady při své činnosti vycházet také z návrhu ZÚ a jeho aktivní zóny, který správce toku předložil krajskému úřadu ke schválení),
  - upravující postup (oprávnění a povinnosti) vodoprávních úřadů při vydávání souhlasu dle ustanovení § 17 vodního zákona ohledně možného vyžádání si podkladů pro vydání závazného stanoviska či správního rozhodnutí, zejména vyhodnocení vlivu každé nové stavby na změnu odtokových poměrů v území již zastavěném se zohledněním změn odtokových poměrů, které již nastaly v důsledku realizace předchozí zástavby.
3. Provést přezkum OOP, které bylo vydáno Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 5. září 2011 pod čj. KUOK 93802/201, *kterým se stanoví záplavové území významného vodního toku Bečva v km 0, 000 - 53, 960 (od soutoku s Moravou po hranici Zlínského kraje - tj. na území Olomouckého kraje) - aktualizace záplavového území a stanovení jeho aktivní zóny*. Jsem názoru, že toto OOP se vyznačuje nezákonností spočívající zejména v rozporu některých bodů z výrokové části OOP vztahující se k aktivní zóně záplavového území s ustanovením § 67 odst. 2 vodního zákona.

Ve vazbě na nekonkrétnost vyjádření MŽP ohledně aktualizace vyhlášky č. 236/2002 Sb. (viz výše část C stanoviska) jej žádám o sdělení, zda při této aktualizaci provede také změnu definice AZZÚ; a jestliže ano, pak jakým způsobem. Zároveň žádám o informaci, zda bude do této vyhlášky zakotvena také Metodika stanovení aktivní zóny záplavového území.

Ministerstvu zemědělství navrhuji provést opatření k nápravě spočívající v zajištění jednotného a správného postupu pracovníků příslušného povodí

při vydávání stanoviska podle ustanovení § 54 vodního zákona s poukázáním na skutečnosti, které by měli tito pracovníci při vydávání stanoviska vzít v úvahu.

Zároveň Ministerstvo zemědělství žádám o vyjádření ke způsobu financování činnosti povodí, státních podniků, ve vazbě na financování nákladů na zpracování návrhů ZÚ a AZZÚ, a vyjádření, zda v současnosti nastavený systém financování představuje dostatečný předpoklad pro plnění zákonných povinností povodí ve vazbě na včasné předkládání návrhu ZÚ či jeho změny.

Dále Ministerstvo zemědělství žádám o sdělení, v jakém časovém horizontu zahájí aktualizaci Metodiky stanovení aktivní zóny záplavového území. Vyjádření Ministerstva zemědělství o tom, že tato aktualizace bude zahájena po implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES, bylo časově neurčité, a nemohu tedy přistoupit na to, že opatření k nápravě týkající se současného neaktuálního stavu metodiky bylo dostatečné.

Krajským úřadům, v jejichž nařízeních se objevují rozpory mezi závaznými částmi plánů oblastí povodí, navrhuji provést opatření k nápravě spočívající v odstranění rozporů mezi těmito závaznými částmi plánů.

Pokud se krajské úřady a Magistrát hlavního města Prahy ztotožní se stanoviskem MŽP k uplatňování pravomoci vodoprávního úřadu k uložení povinnosti správci vodního toku zpracovat a předložit návrh záplavových území pouze pokud je součástí tabulky „*Záplavová území navrhovaná ke stanovení*“ v plánu dílčích povodí (viz výše část C stanoviska), navrhuji, aby jako opatření k nápravě zajistily v rozsahu odpovídajícím zásadám včasné preventivní protipovodňové ochrany zanesení této problematiky do plánů dílčích povodí, tak aby v případě potřeby mohly využít oprávnění dle ustanovení § 66 odst. 1 vodního zákona.

E - Závěr

Závěrečné stanovisko zasílám všem krajským úřadům, Magistrátu hlavního města Praha, Ministerstvu životního prostředí a Ministerstvu zemědělství.

Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zemědělství a krajské úřady, jichž se týkají navržená opatření k nápravě, vyzývám, aby mi v souladu se zákonem o veřejném ochránci práv²⁷ sdělily, jaká opatření k nápravě provedly, a to do 30 dnů od obdržení tohoto závěrečného stanoviska.

RNDr. Jitka Seitlová v. r.
zástupkyně veřejného ochránce práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)

---

²⁷ Ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.